

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **A. A. K.**, zast. JUDr. Matějem Šedivým, advokátem se sídlem Václavské náměstí 831/21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 11. 2018, čj. OAM-57/LE-LE21-K09-PD2-2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 8. 2020, čj. 2 Az 76/2018-32,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ň ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 28. 7. 2014 a 19. 7. 2016 byla žalobci udělena doplňková ochrana podle § 14a zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, neboť žalobci v zemi jeho původu hrozilo nebezpečí vážné újmy spočívající ve vážném ohrožení jeho života nebo lidské důstojnosti. Rozhodnutím ze dne 19. 7. 2016 byla udělená doplňková ochrana prodloužena.

[2] Dne 10. 7. 2018 podal žalobce žádost o prodloužení doplňkové ochrany. Žalobce k žádosti uvedl, že má především strach z bezpečnostní situace v Iráku. Jeho život je ohrožen třemi skupinami rebelů, má potíže hlavně se svým sousedem, který je členem jedné z rebelských skupin a uchází se o žalobcovu sestřenicí. Rozhodnutím žalovaného ze dne 6. 11. 2018 nebyla žalobci prodloužena podle § 53a odst. 4 zákona o azylu doplňková ochrana. Žalovaný na základě shromážděných informací o Iráku uvedl, že v zemi původu žalobce se zásadně a trvale změnila situace ve vztahu k žalobcovým tvrzeným potížím a žalobce doplňkovou ochranu v ČR již nepotřebuje. Současně žalovaný konstatoval, že v Iráku se sice objevují určité nahodilé bezpečnostní incidenty, ale ve zcela omezené míře jako důsledek existence terorismu, který však zasahuje i jiné státy ve světě.

[3] Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu k městskému soudu, který ji v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[4] Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností. Stěžovatel namítl, že městský soud pouze převzal závěry žalovaného ohledně zlepšení bezpečnostní situace v Iráku. Městský soud zmiňuje ohledně bezpečnostní situace pouhé „incidenty“. Stěžovatel k tomu konstatoval, že se jedná o vraždy, které jsou páchané v rámci teroristických útoků. K závěru městského soudu, že počet obětí těchto útoků za poslední měsíce klesl o mnoho procent, stěžovatel namítl, že pouhý pokles počtu útoků neznamená, že by pominuly důvody doplňkové ochrany.

[5] Podle stěžovatele žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav. Pro posouzení bezpečnostní situace v Iráku je nutné vycházet z dlouhodobějšího časového hlediska a nikoli pouze z komparace výsledků v několika měsících. Nadto se stěžovatel domnívá, že podklady

o zemi původu stěžovatele jsou neaktuální. Rozhodnutí žalovaného bylo vydáno k polovině roku 2019, ale vychází ze zpráv o zemi původu z let 2017 a 2018. Stěžovatel se domnívá, že i tyto zprávy vyznívají v jeho prospěch, neboť potvrzují soustavné násilí a nestabilní situaci v zemi původu stěžovatele.

[6] Stěžovatel dále uvedl, že Islámský stát nikdy nenaplňoval znaky státu, a proto závěr ve vztahu k bezpečnostní situaci v Iráku žalovaného i městského soudu, že Islámský stát byl poražen, je značně nadnesený. Islámský stát je pouhá teroristická organizace, jejíž aktivity byly oslabeny, avšak nebyly zastaveny. Je proto nemístný závěr městského soudu, že tato teroristická organizace byla poražena, přičemž sám městský soud rovněž přiznává, že denně dochází k teroristickým útokům.

[7] Podle stěžovatele by bylo možné neprodloužit doplňkovou ochranu až ve chvíli, kdy bude situace v zemi jeho původu bezpečná a nikoli pouze zlepšená.

[8] Stěžovatel navrhl, aby NSS zrušil rozsudek městského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[9] Podle žalovaného je kasační stížnost nedůvodná. Jeho rozhodnutí i napadený rozsudek byly vydány v souladu s právními předpisy. V podrobnostech odkázal na své rozhodnutí, obsah správního spisu, rozsudek městského soudu a rovněž na své vyjádření k žalobě, neboť kasační stížnost se v mnohém shoduje s žalobou. Žalovaný je toho názoru, že v zemi původu stěžovatele byla bezpečnostní situace ve vztahu k tvrzeným potížím stěžovatele natolik zásadně a trvale změněna, že doplňková ochrana již nebyla zapotřebí. Žalovaný také uvedl, že městský soud se dostatečně a v souladu se zákonem vypořádal se všemi žalobními námitkami a jeho rozsudek je v souladu s judikaturou NSS. Žalovaný navrhl, aby NSS kasační stížnost odmítl, případně zamítl.

[10] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti v souladu s § 104a s. ř. s. zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39).

[11] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[12] Stěžovatelovy námitky se v podstatě týkají nedostatečně zjištěného skutkového stavu ve vztahu k bezpečnostní situaci v zemi jeho původu. Stěžovateli byla dříve udělena doplňková ochrana, neboť v Iráku probíhala občanská válka a jednalo se o tzv. totální konflikt, neboť teroristické organizace a milice páchaly zločiny i na civilním obyvatelstvu. Tento důvod pro udělení doplňkové ochrany ovšem pominul. Podle zpráv o zemi původu (zprávy o zemi původu jsou konkretizovány např. na stranách 5 a 6 napadeného rozsudku) se bezpečnostní situace v Iráku zlepšila. Žalovaný zlepšení bezpečnostních poměrů v zemi původu stěžovatele posoudil jako trvalé. Současnou situaci v Iráku již NSS posuzoval např. v rozsudku ze dne 16. 5. 2019, čj. 1 Azs 389/2018-38. NSS v citovaném rozsudku dovodil, že po pádu Islámského státu již v zemi neprobíhá mezinárodní nebo vnitřní ozbrojený konflikt ve smyslu § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu. Tento závěr dále NSS potvrdil v usneseních ze dne 6. 6. 2019, čj. 1 Azs 46/2019-59, ze dne 4. 10. 2019, čj. 4 Azs 299/2019-47, ze dne 18. 12. 2019, čj. 2 Azs 271/2019-28, ze dne 17. 4. 2020, čj. 9 Azs 32/2020-36, ze dne 30. 4. 2020, čj. 2 Azs 368/2018-82, či ze dne 10. 6. 2020, čj. 8 Azs 354/2019-34.

[13] NSS nezpochybňuje, že situace v Iráku je nadále složitá, nejistá a do určité míry nestabilní,

pokračování

jak ostatně vyplývá i z podkladů obsažených ve správním spise. Zároveň ale nelze přehlédnout, že se značně liší od situace, v jaké se země nacházela v uplynulých letech. Proto stěžovatel již nadále nesplňuje podmínky pro udělení doplňkové ochrany ve smyslu § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu. Pouze v situacích tzv. totálního konfliktu lze předpokládat, že vážná újma hrozí v zásadě každému, kdo přichází z této země původu či postiženého regionu, neboť pouhá přítomnost na daném území jej vystavuje skutečnému nebezpečí ohrožení života a tělesné integrity. Pokud ale ozbrojený konflikt takový charakter nemá, cizinec musí prokázat dostatečnou míru individualizace, a to např. tím, že prokáže, (1) že již utrpěl vážnou újmu nebo byl vystaven přímým hrozbám způsobení vážné újmy ve smyslu čl. 4 odst. 4 kvalifikační směrnice; (2) že ozbrojený konflikt probíhá právě v tom regionu jeho země původu, ve kterém skutečně pobýval, a že nemůže nalézt účinnou ochranu v jiné části země; či (3) že jsou u něj dány jiné faktory (ať už osobní, rodinné či jiné), které zvyšují riziko, že terčem svévolného (nerozlišujícího) násilí bude právě on (srov. rozsudek NSS ze dne 13. 3. 2009, čj. 5 Azs 28/2008-68, č. 1840/2009 Sb. NSS). Žádné individuální nebezpečí relevantní z hlediska zákona o azylu v zemi původu pro stěžovatele v průběhu řízení před žalovaným však nevyšlo najevo.

[14] K námitkám týkající se zpráv o zemi původu NSS konstatuje, že žalovaný správně vycházel ze zpráv o zemi původu z let 2017 a 2018. Zprávy o zemi původu z předchozích let byly žalovaným shromážděny při dřívějším rozhodování o udělení doplňkové ochrany. Žalovaný proto věděl, jakým způsobem se situace v Iráku vyvíjela. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí žalovaného v projednávané věci je ze dne 6. 11. 2018, je nepřijatelná námitka, že žalovaný si měl opatřit podklady o zemi původu z roku 2019.

[15] Pokud žalovaný nebo městský soud v rozhodnutích uvádějí, že byl poražen Islámský stát, nic to na správnosti jejich závěrů nemění, ačkoli se nejednalo o stát ve smyslu mezinárodního práva. Jedná se pouze o obecně užívané označení, přestože je zřejmé, že se o stát v pravém slova smyslu nejednalo.

[16] Zákon o azylu a ustálená judikatura NSS poskytují dostatečnou odpověď na všechny námitky uvedené v kasační stížnosti. NSS neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání.

[17] Kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a NSS ji proto odmítl podle § 104a s. ř. s.

[18] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 18. prosince 2020

Ondřej Mrákota
předseda senátu